

13 jautājumi komponistam

Jurim Kulakovam

Teksts: Laura Šupstika, foto: Līga Kļaviņa

1. Nosauciet trīs produktus, kas vienmēr ir jūsu mājās, un trīs, kas nekad nav jūsu mājās!

Mājās vienmēr ir siers un viss nepieciešamais putru gatavošanai. Sevišķi esmu iecienījis auzu pārslu un griķu putras. Bieži vien ir arī kas eksotiskāks, teiksim, kvinoja vai amarants. Manā ledusskapī nekad neatradīsiet gaļu. Neesmu absolūtais veģetāriets, bet pats gaļu nekad negatavoju. To ēdu tikai ciemos. Vēl manā ledusskapī nekad nav kečupa, toties allaž ir tomātu pasta spageti gatavošanai un ziemā noteikti konservēti tomāti, jo veikalos nopērkamajiem nav nekādas garšas. Mājās nestāv arī alus.

2. Iecienītākie veikali un tirgi, kur parasti pērkat produktus?

Iepērkos gan lielveikalos, gan bio un eko veikalos, gan tirgū. Parasti eju uz Matīsa tirgu, jo tas ir vistuvāk mājām. Tur pērku Latvijas dārzeņus, retu reizi kādu gabaliņu kūpināta zuša, bet visbiežāk – riekstus un žāvētus augļus. Man ir savs iecienīts stends, kurā pērku dabiski žāvētas aprikozes. Sēņu laikā pērku sēnes pie vienas konkrētas tantīņas, kas tirgojas pie *Bērnu pasaules*. Var redzēt, ka kundze pati ir sēnes lasījusi. Tās saberu burciņās un apleju ar šnabi vai brendiju. Cepot alkohols izgaro, un ziemā sanāk gardas, nesažuvušas sēnītes.

3. Jūsu mīļākais restorāns?

Restorānos ēdu tikai kādu pasākumu sakarā, kuros esmu ticis ieaicināts. Vislabāk man patīcas pie abiem Latvijas slavenākajiem pavāriem – Mārtiņa Rītiņa un Mārtiņa Sirmā. Restorānā *Bergs* arī ir ļoti gardi.

4. Kādu dzērienu visbiežāk izvēlaties?

Visbiežāk dzeru zaļu tējas vai vīnu. Saulainā dienā izvēlos baltvīnu, bet vakarā, kad kļūst vēsāks, – sarkanvīnu.

5. Maltīte, kas visvairāk palikusi prātā?

Divas amizantas varētu pieminēt – ASV baudītu krokodila karbonādi (kaut kas starp vistas un zivs fileju) un Meksikas tirgū pēc paskata antisanitārā, bet vietējo iedzīvotāju vidū iecienītā kafejnīcā baudītu labu meksikāņu maltīti.

6. Vissliktākā ēdienreize, kāda jebkad bijusi?

Visdīvainākais ēdiens, ko esat ēdis?

Muzicējām klubā *Fontaine Palace* Liepājā un pēc tam nākšņojām *Fontaine Hotel* viesnīcā. Tur brokastis varēja dabūt cīsiņus. Kad redzēju, kā draudzenes bērni tos bija uzkrāmējuši uz sava šķīvja, ierunājās bērniības nostalgija. Diemžēl otrais apēstais cīsiņš jau bija kļūda... Divai nākais ēdiens? Kad 1989. gadā grupa *Pērkons* pirmo reizi aizbrauca uz Ameriku, mums restorānā uzsauca austeres. Toreiz vienu ar mokām iedabūju iekšā, bet tagad man pret austerēm nav pretenziju. Kopā ar šampanieti garšo ļoti labi.

7. Ko jūs gatavotu pirmajā randiņā?

Pēc viena no braucieniem uz ASV man plauktā stāv divas pavārgrāmatas. Vienu no tām sauc *Eat your way to great sex*, savukārt otru – *Eat your way to true love*. Tur ir šādas tādas labas idejas pirmajam randiņam. Katrā ziņā es pagatavotu kaut ko enerģētisku, bet tajā pašā laikā vieglu. Varbūt jūras produktus un klāt kādu gaurmīgu desertu.

8. Ar kuru slavenu cilvēku jūs gribētu pavakariņot?

Ar Ludvigu van Bēthovenu... jā, viņš bija tikpat traks kā es. Nezinu, ko mēs abi pie tā pusdienu galda sadarītu. Bēthovens ir viens no maniem mīļākajiem komponistiem. Labprāt pavakariņotu arī ar kādu no slavenajiem frančiem, piemēram, ar komponistu Ēriku Satī.

9. Ko jūs vēlētos būt savas dzīves pēdējā maltītē?

Šaubos, vai dzīves pēdējās stundās man vispār gribēsies

Ziemā noteikti mājās ir konservēti tomāti, jo veikalos nopērkamajiem nav nekādas garšas.

ko ēst. Bēthovenam draugi pēdējos dzīves mirkļos atgādāja viņa iecienīto Mozeles vīnu, bet viņš vairs nebija spējīgs to nobaudīt. Es varbūt gribētu kaut ko sulīgu: arbūzu, hurmu, bumbieri... Vai arī svaigi spiestu sulu un karstmaizi. Bageti ar sieru.

10. Kurš no bērniības ēdieniem visvairāk palicis prātā?

Manā bērniībā vecāki bija diezgan aizņēmti gan ar darbiem, gan saimniecību, līdz ar to vakariņās bieži vien bija auksti vārīti kartupeļi, kas pārlieti ar nerafinētu saulespuķu eļļu, klāt ķiploki un rupjmaize.

11. Ko parasti gatavojat vai ēdat darbdienā vakariņās, ko – brīvdienās?

Man nav tādu darbdienā un brīvdienā, drīzāk darbdienā un svētku dienas. Ikdienā ēdu ļoti askētiski. Pats sev negatavoju, jo, manuprāt, jēga to darīt ir tad, ja tu gatavo arī kādam citam. Daudz dzeru tējas, ieēdu kādu siermaizi, piena zupu vai putriņu, kādu pastu vai kartupeli. Svētku reizēs gan pacenšos... Sev esmu nosolījis, ka draugiem pagatavošu siera suflē, bet vēl neesmu saņēmis.

12. Par kuru ierīci vai priekšmetu savā virtuvē visvairāk priecājaties?

Es drīzāk varu pateikt, par kuru ierīci priecājos, ka tās manā virtuvē nav un nekad arī nebūs, – tā ir mikroviļņu krāsns. Mikroviļņu krāsnī uzsildītu ēdienu garšas ziņā nevar ne salīdzināt ar malkas vai elektriskajā krāsnī sildītu. Garšo riebīgi.

13. Kas ir labākā/sliktākā lieta latviešu virtuvē?

Sliktākās latviešu virtuvē ir neveselīgās cūkgaļas karbonādes, kas lielai daļai tik ļoti garšo. Labākie ir piena produkti, īpaši mājās sieri, lauku olas, tīros Latvijas ūdeņos ķertās zivis un svaigi medijumu gaļa.